

virkelig foretrække i Stedet for at lade uddanne Sygepleierster at engagere saadanne, som ere uddannede. Nu stiller Sagen sig saaledes for mig. Hvad er det, man vil opnaa med Bevillingen? Man vil hjælpe Sygepleien paa Landet, og den Stilling, man bør indtage, er den, at man ikke bør binde de paagjældende Foreninger ved særegne Regler. Man bør give dem frie Hænder. Er der en Forening, der foretrækker at faae Sygepleierster uddannede i et mindre Hospital i Nærheden af Foreningens Opholdssted, siger jeg: Lad den have Lov dertil. Er der en Forening, der har Lyft til at lade uddanne Sygepleierster ved et større Hospital her i Kjøbenhavn, lad saa ogsaa den have Lov til det; man maa stille dem saaledes, at de i pekuniær Henseende lige let kunne gennemføre begge Dele. Er der endelig en Forening, som vil tage Sygepleierster, som ere helt uddannede — og for Dieblisset er der jo en Mængde saadanne, ikke blot Diakonisser, men ved alle de større Hospitaler er der jo en hel Del Personer, som efter at have tjent i nogen Tid gaa ud i Livet, og Antallet heraf stiger Dag for Dag — lad saa Foreningen ogsaa have Frihed til at gjøre dette. Hovedsagen for de Syge, for de Lidende paa Landet forekommer mig at være, at de faae Sygepleierster, som ere uddannede, men om de ere uddannede efter den ene, den anden eller den tredie Regel, synes os ikke at have nogen afgjørende Betydning. Jeg nævner udtrykkelig, at Stiftsphysikus Trautner, som har saa stor Fortjeneste af Sagen, lægger megen Vægt paa Vedtagelsen af samtlige tre Forslag, fordi han tror, at de væsentlig ville bidrage til at gennemføre Sagen. Efter min Overbevisning vil den Bevilling, vi have givet, naar vi ikke vedtage de tre Forslag, være meget større, end det behøves. I det foregaaende Aar blev der bevilget 10,000 Kr., men saavidt jeg husker, er der kun blevet anvendt 3,000 Kr., og jeg er temmelig sikker paa, at det vil gaa næste Gang akkurat paa samme Maade, at der vil blive bevilget 10,000 Kr., men at der ikke vil blive anvendt mere end 3,000 Kr. Jeg tør ikke garantere, at der, dersom Forslagene vedtages, ikke vil blive benyttet en meget større Sum, men jeg synes, at man maa erkjende, at naar man overhovedet mener, at Penge til Besørgelse af Sygepleievæsenet

paa Landet ere nyttige — og de ere efter min Overbevisning i høi Grad nyttige — bør vi give de paagjældende Foreninger saa stor Frihed som muligt; man bør gjøre Alt for at lette det paa den bedste Maade for Foreningerne. Jeg kan derfor ikke Andet end i høi Grad anbefale den høitærede Justitsministers Forslag. Det glædede mig, at den ærede Ordfører udtalte, at der var Mulighed for, at dog et af Forslagene senere, naar Erfaringen maatte uderligere tale derfor, maatte kunne finde Tilslutning, og der er jo dog altid noget Nært i, at der er Udfigt til, at Spørgsmaalet vil blive gjenoptaget, om ikke før, saa ad Aare, og at man vil kunne faae en forandret Afgjørelse; men jeg vilde ganske vist anse det for det Heldigste, om man ikke vedtog Hvertallets Underændringsforslag, men derimod vedtog den høitærede Justitsministers Forslag, og jeg mener, at man paa dette Punkt virkelig kunde saa meget roligere gjøre det, fordi dette Spørgsmaal maa siges ikke at have den allerringeste politiske Betydning. Spørgsmaalet er af en ren human Betydning, og det er et Spørgsmaal, som efter min Opfattelse har en stor Betydning, navnlig for Landbefolkningen. Jeg tillader mig derfor at henstille til det høie Thing, om det ikke skulde være tilbøieligt til at vedtage den høitærede Justitsministers Forslag.

Justitsministeren (Kelleman): Jeg skal med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere betegnede som hvilende paa den Grundsaetning, at man ikke vilde foretage Noget, som skulde finde sin endelige Ordning ved Lønningslovene, og derfor vilde stryge Alt, hvad der maatte siges at høre herhen, blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de Ændringsforslag, som betegnes saaledes, ialtsald de allerslekte af dem, egentlig ikke kunne siges at præjudicere Lønningslovenes Behandling. De staa naturligvis i en vis Forbindelse med Lønningsernes Behandling eller med Lønningslovene, forsaavidt de gaa ud paa at forandre de runde Summer, som efter de bestaaende Lønningslove ere beregnede. Det kan ikke negtes, at de forsaavidt staa i en vis Forbindelse med Lønningslovene; men de staa ikke i nogen reel Forbindelse med det, der egentlig er Gjenstand for Tvivl og Tvist med Hensyn til Lønningslovene, nemlig Løn-